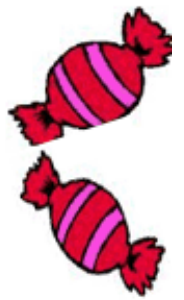

נא לא לקרא בזמן התפלה		
יקריאת התורה		
מוצט"ק	הד"ג	
18:20	17:13	קברון
18:17	17:10	חיספין
18:20	17:13	חיפה
18:19	17:07	ירושלים
18:21	17:23	תל אביב

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

שבת קדש פרשת פי תשא | ט"ז אדר התשע"ב | גליון מספר 19 | שנה ראשונה

י"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון טובב"א

נקדה למחשבה

"וַיָּרָא הָעָם כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרְדֹת מִן הַהָר" - מסקנות פזיזות.

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים. יום הולדתו של איתן התקרב, אך לא היה לו חשק לחגג או לשמח. איתן חשב ששאלשת חבריו הטובים פגעו בו. הכל החל כמה ימים בשבוע שעבר, כשאיתן אמר להם שהוא רוצה להפגש אתם ולחגג את יום הולדתו. אך בכל פעם שהוא העלה את הרעיון, הם היו מתחמקים בכל מיני תרופים והסברים. והיום זה היה ממש מגזם. כשציאאו מבית הספר, איתן ראה ששאלשת חבריו צועדים יחד מעבר לכביש ומתלחשים ומביטים לכווננו. כשהתקרב אליהם חיכו אליו והשתתקו. כשנסה לדבר אתם על מפגש משתף הם אמרו לו שהם חזבים ללכת, ופשוט הלכו להם. איתן נפגע מאד, "אם ככה הם מתנהגים וזה מה שהם רוצים, שיהיה" אמר איתן בלב. כשהגיע לביתו מצא את אמו, מבשלת עבורו את המאכל האהוב עליו אך לא היה לו תאבון. מה קרה שאלה אמא, ואיתן תאר לה את כל הספור, מתחילתו ועד סופו. אמא של איתן הביטה בו ואמרה, "מוזר מאד". נכון אמר איתן, אני לא מבין מדוע הם מתנהגים אלי כן. רק רציתי שיבואו איתי לחגג את יום הולדתי, אני גמרתי עם החברות שלי אתם. אמא של איתן הביטה בבנה, ואמרה: "לו הייתי במקומך, לא הייתי ממחרת להגיע למסקנות והחלטות. ראה בני היקר, בפרשת השבוע העם ממתין לחזרתו של משה רבנו מהר סיני, וכשהם לא מבינים מדוע הוא לא חוזר, הם מחליטים בפזיזות שמשה רבנו נפטר ולכן הוא לא חוזר. מחשבה זו גרמה להם לעשות עגל זהב ולעבד עבודה זרה. אסור לנו להיות פזיזים אף פעם, פזיזות גורמת לצער וכאב. איתן ואמו ישבו לאכול, ואיתן חשב על דברי אימו. "אולי אמא צודקת", חשב לעצמו. "פשוט לא הגיוני ששאלשת חברי הטובים ביותר, החליטו להתעלם ממני. אולי כדאי שאמתין בסבלנות? כשהגיע יום ההולדת של איתן, הוא מהר לביתו ובדרך נזכר שאימו עדין בעבודה. אצטרך להכין לי ארוחת צהרים לבדי. כשפתח את דלת ביתו והדליק את האור, התכונן לגשת למטבח להכין משהו לאכול, לפתע נשמעה קריאה: "יום הולדת שמח". בסלון הבית, עמדו חבריו הטובים, כשכל אחד מהם מחזיקים מתנה, ומאחריהם עמדו כל חברי הכיתה מחיכים חיוך גדול. אימו עמדה בפתח המטבח ועל פניה חיוך מאשר. "חבריך היו עסוקים בתכנון ההפתעה", תודה אמר איתן במבוכה, איזה מזל שלא הגעתי למסקנות חפוזות ומסקנות שליליות. הייתי מפסיד את חברי הטובים ביותר. ומה אתם חושבים, איתן צודק?

האם שמי החדש מוצא חן בעיניכם?

גר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
ה"ד

בְּשֵׁלֵי הַפָּרֶשֶׁה

כְּאִשֶּׁר רוּצִים לְמִנּוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים זֹאת עַל יְדֵי אִסּוּף חֲצִי שֶׁקֵּל מִכָּל אֶחָד, וְאַחַר כֵּן סוֹפְרִים אֶת הַמִּטְבְּעוֹת. ה' צִוָּה עַל כָּלִים נוֹסְפִים בְּמִשְׁכָּן וְעַל שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְהַקְטֹרֶת. ה' צִוָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁמֹר אֶת הַשִּׁבְתָּה. מִשָּׂה מִתְעַכֵּב בְּהַר סִינַי וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּרָשׁוּ מֵאַהֲרֹן לַעֲשׂוֹת עֵגֶל זָהָב. וּבִשְׂמִשָּׂה שָׁב הוּא מִשְׁלִיךְ אֶת הַלּוּחֹת מִיָּדוֹ בְּכַעַס וְהַלְוִיִּים הוֹרְגִים אֶת כָּל מִי שֶׁהִשְׁתַּתֵּף בְּחֻטְאֵי הָעֵגֶל. מִשָּׂה מִתְפַּלֵּל אֶל ה' שִׁיִּסְלַח לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. ה' מוֹחֵל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמוֹסֵר לְמִשָּׂה לּוּחֹת שְׁנַיִם.

הַחִידָה הַפָּרֶשֶׁה

- א. מַהִיכֵן לְמַדִּים שְׂאִסּוּר לְכַתֵּב אֶת הַתּוֹרָה שְׁבַעֲלֵ פֶה?
- ב. מַה הַפְּרוּשׁ "אֶרְךְ אַפְּיִם"?
- ג. הַאִם זֶה טוֹב שְׂאִדָּם יְדַמָּה בְּעֵינָיו כְּאִלוֹ הוּא רִיק מִמִּצְוֹת?
- ד. מַה צְרִיךְ הָאָדָם לְהַעֲלוֹת בְּמַחְשְׁבֹתוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה?

סֹפֵר לְעֵלְיוֹן הַשִּׁבְתָּה

מִדַּת הָאֲמֶת
 אֵל רַבִּי מֵאִיר מִפְּרָמִישְׁלָאן הִגִּיעַ פְּעַם יְהוּדִי שֶׁהִתְנַהֵּג כְּצַדִּיק וְלָבַשׁ בְּגָדֵי שֵׁל אֲדָמוּרִים, אוֹלָם רַבִּי מֵאִיר הִכִּיר בּוֹ מִיַּד שְׂאִין תִּכּוּ כְּבָרוּ וְכִי אֵין הוּא אֵלָא יְהוּדִי פְּשׁוּט.
 אָמַר לוֹ: "מִדַּת הָאֲמֶת שֶׁל הַקְּב"ה הִיא הַעוֹמֶדֶת לְזִכּוֹתֶךָ".
 נִהְרָו פְּנֵיו שֶׁל הָאִישׁ וְהוּא הִתְמוּגַּג מִשְׂמִיחָה. לְאַחַר כֵּן שָׁאַל אֶת הַצַּדִּיק לְכּוֹנֵנוּ.
 אָמַר רַבִּי מֵאִיר: "בִּי"ג מִדּוֹת הַרְחָמִים כְּתוּב גַּם- כֵּן 'וְאֲמֶת'. וְלִכְאוּרָה, אִם הַקְּב"ה יִדְקֹדֵק אֶתְנוּ בְּמִדַּת הָאֲמֶת, אֵין כָּאֵן רְחָמִים אֵלָא דִּין?
 אֵלָא לְעֵתִים רוּאָה הַקְּב"ה יְהוּדִי הַלּוֹבֵשׁ אֲצִטְלָה שֶׁל צַדִּיק וּמִתְנַהֵּג כְּצַדִּיק, וְהִיָּה מִן הַרְאוּי שִׁיִּדְקֹדֵק עִמּוֹ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, כְּפִי שֶׁהַקְּב"ה נוֹהֵג עִם צַדִּיקִים.
 וְאִזּוּ מִתְעוֹרְרֶת מִדַּת הָאֲמֶת וְאוֹמְרָת, שְׁבַעֲצָם הָאִישׁ הַזֶּה הוּא יְהוּדִי פְּשׁוּט וְרְאוּי לְהִתְנַהֵּג עִמּוֹ בְּרְחָמִים, כְּפִי שְׁנוֹהֵגִים עִם יְהוּדִים פְּשׁוּטִים".

חֲכַיִּי יִשְׂרָאֵל

רַבִּי מֵאִיר מִפְּרָמִישְׁלָאן תַּלְמִיד הַבַּעֲשׂוּט. נוֹלַד בְּשַׁנַּת תַּק"מ. נִפְטַר בְּכ"ט אֵיר תר"י. מַעֲשֵׂה שְׂהִיָּה: בְּפְרָמִישְׁלָאן הִיָּה הַמְקוּנָה אַחֲרֵי הַר גְּדוֹל. כְּשֶׁהִדְרַךְ הִיָּתָה חֲלָקָה בְּשָׁל הַשְּׁלָגִים וְהַקְּרָח, הִיָּה עַל הַהוֹלְכִים לְהִיטֵהָר לְהַקִּיף אֶת הַהַר כִּי טְפוּס בְּשִׁבִּיל הַהַרְרִי הִיָּה מִסְכָּן. רַבִּי מֵאִיר, הִיָּה הוֹלֵךְ תַּמִּיד בְּמַעֲלָה הַהַר וּמַעוֹלָם לֹא הִחְלִיק. יוֹם חֲרָפִי אֶחָד חֲלָפָה בְּמַקוֹם קְבוּצוֹת אֲבָרְכִים צְעִירָה וּכְשֶׁרָאָתָה אֶת רַבִּי מֵאִיר מִטְפֵּס עַל הַהַר. הֵם פָּנוּ לְהַעֲפִיל עַל הַהַר. אֵן הֵם נָפְלוּ וְנִפְצְעוּ וְנִזְקְקוּ לְטְפוּל רְפוּאִי. לְאַחַר שֶׁהִבְרִיא, אֶחָד מֵהֵם אָזַר אֶמֶץ וְשָׁאַל אֶת רַבִּי מֵאִיר: "רַבִּי, אֲנָשִׁים לֹא יְכוּלִים לְטַפֵּס עַל הַהַר, כִּיִּצַד אֶתְהָ הוֹלֵךְ וְלֹא מִחְלִיק?" הַשִּׁיב לוֹ: "כְּשֶׁקְשׁוּרִים לְמַעֲלָה לֹא נוֹפְלִים לְמַטָּה. מֵאִירֵל קְשׁוּר לְמַעֲלָה בְּבוֹרָא הָעוֹלָם, וְלִפְיֶכֶךְ הוּא יְכַל לְלַכֵּת גַּם בְּמַעֲלָה הַהַר הַחֲלַקְלַק".